

[Mette Madsen]

Det ville være en ulykke, hvis vi ikke mere kunne sidde med dér.

Jeg synes også, det var godt, at vi blev mindet om, at Danmark er atomvåbenfrit, og at en ændring af dette kun kan ske ved en folketingsbeslutning. Vi finder i denne forbindelse, at det er vigtigt at minde om, hvad daværende udenrigsminister Kjeld Olesen sagde i 1980 – det var ministeren også inde på – om nødvendigheden af en regerings handlefrihed til at bedømme, hvor i en bestemt situation man befinder sig i det forløb, der er mellem de to yderpunkter, der hedder fred og krig, altså den såkaldte kriseperiode. Jeg vil gerne sige helt klart, at med en udvildelse af det danske forbehold til at dække hele kriseperioden vil vi miste et element i krisestyringen, nemlig det politiske signal, der kunne ligge i en dansk beslutning om at modtage atomvåben. Dette ville kunne ses som en svækkelse af den generelle afskrækelse, der er selv ideen i NATOs strategi.

Efter vor opfattelse ville et sådant nyt forbehold demonstrere for hele verden, at alliancen har et svagt led, oven i købet på et strategisk overordentlig vigtigt sted. Det ville være betænkeligt indtil det letsindige at ud sætte Danmark for en sådan risiko.

Til postulatet om, at det skulle mindske faren for en krig med atomvåben, må vi sige: tværtimod.

Nu er dette jo en forespørgsel til regeringen, og jeg synes, at forsvarsministeren har besvaret den logisk og klart, men en forespørgsel kan jo også kalde på spørgsmål fra andre end forespørgerne. Jeg vil gerne spørge socialdemokratiet, om man ved at vikle sig ind i arrangementer omkring atomvåbenfri zoner mener, at det ville give Danmark en bedre sikkerhedspolitisk stilling. Det er jo sådan, at atomvåbenfrie zoner kun er zoner, og enten det er en dansk zone, en nordisk zone eller en større europæisk zone, vil der altid være noget uden for disse zoner, vi ikke får indflydelse på. Jeg vil tvivle på, at vi kan få den garanti, hr. Lasse Budtz tror på, fra supermagterne om, at de under ingen omstændigheder vil bruge atomvåben, hvis vi etablerer en sådan zone.

Jeg vil også gerne spørge forespørgerne, om denne vældige kampagne mod atomvåben er udtryk for, at SF har fået en anden opfattelse af det konventionelle forsvars betydning for forsvaret af de frie, demokratiske

samfund i Vesten. Det ville være overordentlig interessant at få svar på det.

Jeg vil også spørge, hvad SF egentlig vil opnå, hvad SF egentlig er ude på med disse gentagne angreb på Danmarks sikkerhedspolitik. Stiler man mod at undergrave den brede NATO-tilslutning i befolkningen, eller er det simpelt hen oplagte forsøg på at påvirke socialdemokratiets sikkerhedspolitiske holdning i retning af at trække Danmark længere væk fra NATO? I så fald vil jeg gerne udtrykke venstres tillid til, at socialdemokratiet meget snart vil sætte grænsen for, hvor langt dette gamle NATO-parti lader sig skubbe af SF.

Thoft (SF):

Denne regerings sikkerhedspolitik er på kollisionskurs ikke bare med befolkningsflertallet, men også med folketingets flertal. Forstærkningsaftalerne, som blev indgået allerede i 1976 – i øvrigt uden om folketinget og i øvrigt også uden om grundlovens paragraf om suverænitetsafgivelse – har ikke flertal i befolkningen, og det samme gælder NATOs atomvåbenpolitik. Det er den danske politik, at vi ikke skal have atomvåben i fredstid, dvs. under de nuværende omstændigheder, men dette er ikke udtryk for flertallets holdning i denne sag, hvis hr. Lasse Budtz' ord her står til troende. Hr. Lasse Budtz sagde, at vi skal se tingene i sammenhæng, men at målet må være, at Danmark må forblive atomvåbenfrit under alle omstændigheder. Det bør vi så se at få konstateret.

Den 10. november 1983 sagde hr. Lasse Budtz, den socialdemokratiske ordfører – folketingets forhandlinger 1983-84 (1. samling), sp. 1601:

»Vi har tidligere sagt, at vi ikke vil acceptere kernevåben under de nuværende omstændigheder, altså i fredstid. Det er for at undgå, at vi i uforudsigelige kommende situationer skulle modtage dem i krise- eller i krigstid, vi nu siger« – og det er altså socialdemokratiet, som siger det – »at vi vil arbejde for, at vi ikke får kernevåben på dansk jord under nogen omstændigheder, ved at medvirke til etableringen af en nordisk zone.«

Dermed ligger det også klart, at der i folketinget ikke er flertal for den nuværende regerings politik, der jo ikke afviser atomvå-